

BESLUT

SB 788/03

2003-12- 17

Dnr: 413/03-20 och  
618/03-20

## SAKEN

"Uppdrag granskning", SVT1, 2003-04-08, program om övergrepp mot barn; fråga om opartiskhet, saklighet och respekt för privatlivet

Två anmälningar

## INNEHÅLLET I PROGRAMMET

Programmet handlade om Jehovas vittnen och organisationens förhållningssätt till sexuella övergrepp mot barn. Programledaren sade inledningsvis: "Uppdrag granskning kan i kväll avslöja hur Jehovas vittnen skyddar pedofiler men struntar i deras offer. Reportrarna ... har rest runt i Sverige och i USA och träffat medlemmar och ledare för Jehovas vittnen, en organisation som hellre skyddar sitt eget anseende än polisanmäler sexuella övergrepp mot barn. Församlingar som håller egna rättegångar där offer och gärningsmän ska försonas. Men vad händer med de pedofiloffer som inte kan försonas eller tåga om vad de varit med om?"

Övergrepp mot Anders och Johanna

I programmet intervjuades flera personer som berättade att de utsatts för övergrepp av medlemmar inom Jehovas vittnen. Det var framförallt ett syskonpar, Anders och Johanna, som framträdde öppet och berättade om övergreppen. Reportern sade att Anders, som barn, under mer än tio år hade utsatts för sexuella övergrepp av en man i en församling i västra Sverige. Äldstebröderna i församlingen hade känt till övergreppen utan att rapportera detta till polis eller sociala myndigheter. Anders sade att han hade påverkats mycket av att ha utnyttjats sexuellt och fortsatte: "Jag var, han var ju en, han var ju äldre än mig och jag var rädd för honom. Han var mycket stark. Jag vet åtminstone vid ett tillfälle att han har sagt till mig att säger du detta till någon så ska jag döda dig. Och det var starkt för mig att höra." Anders sade att när han vände sig till äldstebröderna och berättade om övergreppen fick han litteratur att läsa. Reportern sade att förövarens enda påföljd var en uppmaning att be Anders om ursäkt. Anders förklarade varför han och hans föräldrar inte hade vänt sig till polisen och gjort en

anmälan. Ett Jehovas vittne som behöver hjälp vänder sig till äldstebröderna och går inte någon annanstans. Johanna berättade om ett övergrepp som hon var utsatt för i fyraårsåldern. Reportern sade att övergreppen mot henne pågick till tioårsåldern och att det var samma man som utnyttjat Anders. När äldstebröderna fick kännedom om övergreppen gavs Johanna rådet att läsa Bibeln och annan litteratur för att komma till rätta med sina känslor.

### Organisationen

Reportern gjorde ett besök på Jehovas vittnens huvudkontor i Arboga. Han sade att det fanns dokument som tydligt visade att det var församlingens rykte som var viktigast och att det var bättre att lida personlig förlust än att låta en händelse bli allmänt känd. Vid besöket i Arboga sade reportern att ledaren lämnat skriftliga svar på frågor från redaktionen och att svaren bekräftade att Jehovas vittnen gjorde egna brottsutredningar i församlingen och att misstänkta pedofiler polisanmäldes om det var nödvändigt. Reportern framställde önskemål om att få tala med ledaren personligen, vilket han nekades. Ledaren ställde upp i ett telefonsamtal. I samtalet med ledaren sade reportern att det fanns material som visade att det ledaren skrivit inte var sant. Samtalet avslutades med att reportern sade: ”... ni har kunskap om grova brott, sexuella övergrepp på barn som har pågått under många år och ni har inte gjort någon anmälan trots att ni har vetat ... Han lägger på luren.” Senare i programmet sade reportern att det fanns ytterligare fall som visade att Jehovas vittnen konsekvent skyddade pedofilerna. Han sade även följande om Jehovas vittnen: ”Det är ingen liten udda sekt det handlar om utan en växande världsrörelse. En totalitär och sluten organisation som styrs av en liten grupp äldre män.”

### Medlemmar och äldstebröder

Flera f.d. medlemmar i Jehovas vittnen som hoppat av från organisationen intervjuades i programmet. En av dessa sade i ett samtal med reportern att alla instruktioner gick ut på att skydda församlingen och att inte få dålig publicitet. Reportern sade i sammanhanget: ”Men hur kan man vara så rå så att säga att man bortser från barnets behov i första hand och ser till församlingens behov?”

Flera aktiva äldstebröder intervjuades, bl.a. en av dem som var med i utredningen om Anders. Reportern besökte mannen på hans företag för att ställa frågor om varför polisen inte kontaktats. Mannen bad reportern att vända sig med frågorna till huvudkontoret i Arboga och sade att han inte ville svara på några frågor. Han bad också reportern att lämna lokalen. Reportern berättade därefter att Anders hade kallats till ett möte på Rikets sal med bl.a. denne äldstebröder. Anledningen till mötet var att Anders inte varit tillräckligt aktiv i församlingen. Vid mötet, som var filmad med dold kamera, förklarade Anders att han hade mått dåligt av att det han utsatts för hade tystats ned. Äldstebrodern sade att det var valfritt att göra en anmälan men att ingen rekommenderades att göra det.

### Övergrepp mot två 13-åriga pojkar

Ett inslag handlade om sexuella övergrepp som skett mot två 13-åriga pojkar av en medlem i Jehovas vittnen. Reportern sade att en av de tre äldstebroder som utrett det misstänkta brottet hade valt att hålla polisen utanför. Denne äldstebroder kommenterade utredningen och sade att han inte kunde se att han undanhållit något. En annan äldstebroder i utredningen sade att han nog hade sett att förövaren åkt fast men att han hade böjt sig för majoriteten. Mamman till en av pojkarna anmälde övergreppen till polisen. Mamman sade att förövarens hustru uteslöts ur församlingen när hon ville skiljas med anledning av händelsen och att skilsmässa bara får ske om den andra parten varit otrogen. Det hade inte ansetts att övergreppen innebar att mannen varit otrogen. Reportern sade att förövaren hade dömts men sluppit fängelse.

### Uteslutning

Reportern sade att det var värre att visa illojalitet än att begå ett allvarligt brott och att illojalitet innebar uteslutning ”vilket är som ett dödsstraff för en troende”. I samband med uttalandet visades följande text i rutan: ”Lojalitet mot Jehovas synliga organisation innebär också att inte ha något att göra med avfallingar. Lojala kristna kommer inte att vara nyfikna på vad sådana personer har att säga.”

Avslutningsvis sade programledaren att reportaget skulle följas upp av en diskussion i programmet *Debatt* samma kväll.

### ANMÄLNINGARNA

Två anmälningar har inkommit mot programmet. En av anmälarna anser att programmet vinklade uppgifter på ett oärligt och manipulativt sätt och kritiserar att dold kamera användes.

Programmet har också anmälts av Jehovas vittnen – Bibelsällskapet Vaktornet, som anser att programmet var partiskt, vilseledande och i flera avseenden direkt felaktigt. Jehovas vittnen anser att programmet har behandlat ämnet på ett anmärkningsvärt ensidigt sätt och att uttalanden i programmet utgjorde hot mot och missaktning för trossamfundet. Programmet visade en uppseendeväckande fördomsfull syn på den tro och övertygelse vittnena delar. Jehovas vittnen vänder sig främst mot följande i programmet.

### **Opartiskhet**

#### Anklagelser mot Jehovas vittnen

I programmet anklagades Jehovas vittnen vid upprepade tillfällen för att skydda pedofiler och strunta i offren, dvs. de barn som blivit utsatta för sexuella övergrepp. Anklagelserna var direkt felaktiga och grundlösa. Av det rika material som såväl skriftligt som muntligt lämnats till programredaktionen framgår klart och tydligt att Jehovas vittnen har en mycket kraftfull policy för att ta itu med

övergrepp mot barn och att den i första hand är utformad för att skydda barn. Policyn innebär att de äldste bör anmäla övergreppet till berörda myndigheter om det inte finns någon annan lämplig vuxen som kan göra detta i linje med barnets intresse. Ett Jehovas vittne som dömts för sexuella övergrepp kan inte ha en förtroendeställning i församlingen. Detta mycket komplicerade problem förenklades i programmet. För att ett döpt Jehovas vittne mot sitt nekande skall befinnas skyldig i församlingen uppställs ett beviskrav om minst ”två vittnen”. Den bibliska betydelsen av ”vittne” gör ingen åtskillnad mellan vittne och målsägande/part. Principen om två trovärdiga vittnens utsagor inkluderar således brotts-offrets utsaga. Denna princip fokuserar främst på handlingsmönster och inte endast på själva gärningen. Detta innebär att om en gärningsman begår samma brott mot två skilda personer vid olika tillfällen utgör detta tillräcklig grund för att ställas till ansvar. *Uppdrag granskning* har inte förvissat sig om att förstå denna avgörande skillnad mellan begreppen utan har gjort ett stort nummer av beviskravet på två vittnen. Jehovas vittnen företar en intern utredning som inte på något sätt är avsedd att ersätta en rättslig prövning vid allmän domstol.

#### Programledarens ställningstaganden

Samfundet anser att programledarna har tagit personlig ställning vid ett flertal tillfällen genom bl.a. följande värderande uttalanden:

- Dokumenten visar tydligt att det är församlingens rykte som är viktigast. Det är bättre att lida personlig förlust än låta händelsen bli allmänt känd.
- Hur kan man vara så rå, så att säga, att man bortser från barnens behov i första hand och ser till församlingens behov?
- Jehovas vittnen är ingen litet udda sekt utan en totalitär och sluten organisation som styrs av en liten grupp äldre män.

#### F.d. medlemmar

Jehovas vittnen kritiserar att intervjuer med f.d. medlemmar återgavs helt okritiskt. Deras svepande beskyllningar accepterades av de annars så ifrågasättande journalisterna.

#### **Saklighet**

Jehovas vittnen kritiserar uttalandet: ”Två andra fall visar hur Jehovas vittnen konsekvent skyddar pedofiler.” Jehovas vittnen förnekar inte att avskyvärda sexuella övergrepp förekommit, men påståendet att församlingen ”konsekvent skyddar” gärningsmän är osakligt. Under en tjugoårsperiod har ett tiotal fall om övergrepp mot en medlem kommit till Jehovas vittnens kännedom.

#### Uteslutning

Reporterns påstående att uteslutning är som ett dödsstraff för troende var osakligt. Att någon blir utesluten medför vissa konsekvenser som regleras av vad som sägs i Bibeln (1 Kor. 5:11-13; 2 Joh. Vers 10,11).

### Anders och Johanna

Intervjuerna med Anders och Johanna innehöll osakligheter och var vilseledande. Tittarna gavs det felaktiga intrycket att de som barn blev utsatta för sexuella övergrepp av en vuxen man, ett Jehovas vittne med förtroendeuppdrag i den lokala församlingen. Enligt de inblandades egna uppgifter var förövaren en fyra år äldre släkting (eller pojke), och de sexuella övergreppen mot Anders tog sin början när denne var omkring fyra år. De sexuella handlingarna dem emellan upphörde (1988) när förövaren var omkring 14 år och Anders således omkring 10 år. Senare samma år blev förövaren genom dop medlem i Jehovas vittnen. Anders döptes 1991. Under år 1996 berättade Anders för första gången om händelserna för församlingens äldste. Vid samma tillfälle blev också övergreppen mot Johanna kända. Det är därför missvisande att använda ordet pedofili i fallen Anders och Johanna.

### Övergreppen mot två 13-åriga pojkar

Mamman till en av de 13-åriga pojkarna sade felaktigt att förövarens hustru hade uteslutits ur församlingen. Kvinnan har inte uteslutits. I anslutning till detta sade reportern att en av de tre äldstebröder som utredde det misstänkta brottet ”valde att hålla polisen utanför”. Det finns inget belägg för att använda detta ordval.

### **Respekt för privatlivet**

I inslaget intervjuas ett antal församlingsäldste. De kunde identifieras då deras namn, röster, ansikten och befattning i församlingen tydligt visades. Ingen av dessa församlingsäldste har gett sitt medgivande till att exponeras i TV med namnuppgifter. De församlingsäldste som redaktionen kontaktade om specifika fall av sexuella övergrepp mot barn valde att avböja intervjuerna. Jehovas vittnen anser att det skulle vara orätt att kommentera medlemmars enskilda angelägenheter.

### SVERIGES TELEVISIONS YTTRANDE

Sveriges Television anser att programmet inte strider mot kraven på opartiskhet och saklighet och anför som stöd i huvudsak följande. Av programmets inledning framgick att redaktionen granskat om Jehovas vittnen håller egna ”rättegångar” där offer och gärningsmän skall försonas. Granskningen omfattade också om organisationen hellre skyddar det egna anseendet än polisanmäler sexuella övergrepp mot barn när övergreppen begåtts av medlemmar.

### **Opertiskhet**

*Uppdrag granskning* gjorde upprepade försök att få ansvariga att uttala sig. Ledaren för Jehovas vittnen ville bara ta emot redaktionens frågor skriftligt. Fyra frågor besvarades kortfattat och en allmänt hållen policyförklaring faxades till *Uppdrag granskning*. Faxet ansågs inte uttömmande. Redaktionens försök att få en intervju med ledaren misslyckades efter ett kortare telefonsamtal. Ledaren

avslutade samtalet med att lägga på luren. Ytterligare ett försök till intervju gjordes i Arboga vid ett kvällsmöte. Även då valde ledaren att inte låta sig intervjuas. Dessa försök redovisades i programmet.

#### Övergrepp mot två 13-åriga pojkar

När det gäller övergreppen mot de 13-åriga pojkarna intervjuades de tre äldstebröder inom församlingen som utredde det misstänkta brottet.

#### **Saklighet**

Uppgifterna i programmet baserar sig på en mängd samtal med aktiva medlemmar och f.d. medlemmar i Jehovas vittnen. De gav alla oberoende av varandra samma bild över hur övergrepp tystades ner. Uppgifter har även hämtats från Jehovas vittnens egen litteratur, där det skrivs om hur sexuella övergrepp skall hanteras. En källa är den s.k. ”äldstehandboken”, där ett kapitel behandlar vid vilka tillfällen församlingen skall vända sig till myndigheterna. Sexuella övergrepp mot barn finns inte med bland dessa fall. En annan källa är en artikel i Vaktornet från januari 1997 (Hur blir det om någon begår sexuellt övervåld mot ett barn). Där står bl.a. att personen blir föremål för allvarlig tuktan och stränga restriktioner. Det står också att det viktiga är att församlingen bevaras ren och fri från klander.

#### Uteslutning

Om avståndstagande till uteslutna medlemmar finns att läsa i en artikel från augusti 2002 (Visa kristen lojalitet när en släkting är utesluten). Artikeln berättar, som ett gott exempel, om ett syskonpar som insåg att de behövde ändra sitt sätt att behandla modern som varit utesluten i sex år. De kunde tala med henne endast om det var fråga om nödläge. I programmet gavs också exempel på att en lojal kristen inte ska ha något att göra med avfällingar. Jehovas vittnen är kritiska mot reporterns uttalanden om att uteslutning skulle vara som ett dödsstraff för en troende. Enligt Jehovas vittnens tro får endast medlemmar leva vidare i paradiset på jorden efter ”harmageddon”. Det torde kunna beskrivas som ett dödsstraff för en troende person att bli utesluten.

#### Övergreppen mot Anders och Johanna

De uppgifter som anmälaren lämnat om Anders och Johanna är felaktiga. Uppgifterna om övergreppen mot syskonen är grundade på omfattande intervjuer med dem och deras föräldrar. Redaktionen har vidare varit i kontakt med bl.a. terapeuter som behandlat Anders. Enligt samstämmiga uppgifter pågick övergreppen mot Anders fram till 1991 då han var 14 år och gärningsmannen 18 år. Gärningsmannen var över 15 år och straffmyndig samt döpt medlem av församlingen när övergreppen pågick. Anders döptes 1991 och han har sagt att sista gången var strax före dopet. Johanna har i skrivelse uppgett att hon utsattes för övergrepp fram till dess hon var 9 år och att gärningsmannen var sex år äldre än hon själv. Syskonens mamma berättade för församlingen om övergreppen mot

Johanna under år 1988. Under år 1996 berättade Anders själv om övergreppen han utsatts för. Anders har vid senare tillfällen velat tala med de äldste om sitt trauma, men de har inte varit intresserade utan sagt åt honom att lägga det hela bakom sig. Denna inställning framgick även av den dolda inspelningen i reportaget. Anders och hans familj håller fast vid sina uppgifter även efter programmet. Anders har även i juni i år skickat in ett skriftligt svar till Jehovas vittnens ledning för att bekräfta att de uppgifter som framkommit i programmet är korrekta.

#### Övergrepp mot två 13-åriga pojkar

När det gäller de 13-åriga pojkarna finns belägg i domskäl i ett mål vid Halmstads tingsrätt att beskrivningen av fallet i programmet var korrekt. En av de tre medlemmar som ingick i den församlingskommitté som gjorde den interna utredningen har i en bandad intervju bekräftat att hustrun till förövaren blev utesluten. Han har också bekräftat att han blev nedröstad och övertalad att inte anmäla händelsen med pojkarna till polisen.

#### Organisationen och äldstebröder

I de artikelutdrag som bifogats anmälan finns ingen hänvisning som anger att de äldste skall kontakta polis eller sociala myndigheter om förövaren är en medlem i församlingen. Jehovas vittnen är ett starkt centralstyrt samfund med en gemensam policy som styrs från New York. *Uppdrag granskning*s reportrar försökte få till stånd intervjuer med företrädare i New York vilket dock inte lyckades. Redaktionen har inför programmet tagit del av brev som skickats till äldstekretsar om hur övergrepp mot barn ska behandlas. Där sägs bl.a. att en person ska ha erkänt ett övergrepp eller att övergreppet ska ha bevitnats av två eller flera personer för att vederbörande skall betraktas som skyldig.

#### Uttalanden från f.d. medlemmar

Vad gäller f.d. medlemmar som uttalade sig i programmet har den person som förekom som huvudsaklig referens mycket bra kontakter och relationer med aktiva medlemmar och han har haft tillgång till unikt material. Att han lämnade samfundet gör honom inte med automatik till en icke trovärdig uppgiftslämnare.

När det gäller konfidentiella uppgifter i programmet noterar Sveriges Television att Jehovas vittnen efter reportaget i *Uppdrag granskning* har lämnat ut ingående uppgifter om de övergrepp som Anders berättat om.

#### Dold inspelning

Redaktionen ville intervjua en av äldstebröderna och få reda på hur de bemötte Anders. När denne äldstebröder avböjde intervjun gjordes en dold inspelning vid ett möte med Anders och äldstebröderna. Det framgick då att äldstebröderna varken rådde eller avrådde en polisanmälan.

### Uppföljning i *Debatt*

Programmet hänvisade avslutningsvis till en uppföljande diskussion i programmet *Debatt* senare samma kväll. I programmet behandlades sexuella övergrepp mot barn inom Jehovas vittnen. Ingen representant för Jehovas vittnen hade tackat ja till att delta. En månad senare ställde dock Jehovas vittnens ledare upp i programmet *Debatt* för att samtala om kritiken gällande pedofili inom organisationen.

### GRANSKNINGSNÄMNDENS BEDÖMNING

Vid prövningen i ärendet aktualiseras främst bestämmelsen i 6 § i Sveriges Televisions sändningstillstånd att programverksamheten skall bedrivas opartiskt och sakligt samt med beaktande av att det skall råda en vidsträckt yttrande- och informationsfrihet i televisionen. Granskningsnämndens praxis vid tillämpning av kravet på opartiskhet i fall där allvarlig kritik framförs mot en klart utpekad part innebär att den kritiserade parten skall beredas tillfälle att bemöta eller kommentera kritiken, som regel i samma program eller inslag. Denna praxis innebär emellertid också att en parts vägran att medverka inte hindrar att programmet eller inslaget sänds. Dock bör i sådana fall den kritiserade partens uppfattning om möjligt redovisas på något annat sätt. Kraven på opartiskhet och saklighet tillämpas också enligt nämndens praxis i princip fullt ut på programledare, reportrar och andra som genom sin ställning i programmen kan uppfattas som företrädare för programföretaget. Däremot kan dessa krav, med hänsyn till den vidsträckt yttrandefriheten, ställas betydligt lägre i fråga om intervjuade, debattdeltagare och andra s.k. tillfälliga medverkande. Bestämmelsen innebär bl.a. att en programledare eller reporter inte får göra värderande uttalanden eller ta ställning i kontroversiella frågor.

Kravet på saklighet innebär främst att uppgifter som är av betydelse för framställningen skall vara korrekta och att framställningen inte får vara vilseledande, t.ex. genom att väsentliga uppgifter utelämnas. Av 6 § andra stycket framgår att Sveriges Television före sändning av program så noggrant som omständigheterna medger skall kontrollera sakuppgifter i programmet.

Enligt 7 § i Sveriges Televisions sändningstillstånd skall den enskildes privatliv respekteras i programverksamheten om inte ett oavvisligt allmänt intresse kräver annat. Bestämmelsen är avsedd att ge skydd för den personliga integriteten och tillämpas även i fall med namnpublicering vid brott eller misstanke om brott. Enligt 5 § tredje stycket förordningen (1994:728) med instruktion för Granskningsnämnden får nämnden pröva frågor om intrång i en enskilds privatliv endast om den enskilde skriftligen medger det. Sådana medgivanden till prövning har inkommit från två av de äldstebröder som förekom i programmet.



Av betydelse för bedömningen är också 10 § i sändningstillståndet som bl.a. ålägger Sveriges Television att stimulera till debatt, att kommentera och belysa händelser och skeenden samt att granska myndigheter, organisationer och företag som har inflytande på beslut som rör medborgarna. Dessa skyldigheter innebär enligt Granskningsnämndens praxis att program eller inslag kan ha en kritisk infallsvinkel utan att därför strida mot kravet på opartiskhet.

Varken radio- och TV-lagen (1996:844) eller Sveriges Televisions sändningstillstånd innehåller någon bestämmelse som förbjuder användningen av dold kamera.

### **Opertiskhet**

Granskningsnämnden konstaterar att programmet innehöll en granskning av Jehovas vittnens inställning till övergrepp mot barn av de egna medlemmarna. En sådan granskning är väl förenlig med programföretagets skyldigheter enligt sändningstillståndet. Programmets kritiska infallsvinkel medför därför inte i sig att programmet strider mot kravet på opartiskhet.

I programmet riktades långtgående kritik mot Jehovas vittnen, särskilt organisationens inställning till hur övergrepp mot barn av de egna medlemmarna hanterades. Kritiken var sådan att den borde ha fått bemötas. Granskningsnämnden konstaterar att flera äldstebröder intervjuades i programmet och att flera av reporterns försök att ta kontakt med företrädare för Jehovas vittnen också redovisades. Jehovas vittnen har vidare i anmälan uppgett att de inte ville ställa upp i intervjuer. Mot den bakgrunden kan Granskningsnämnden inte finna att inslaget i denna del strider mot kravet på opartiskhet.

Nämnden konstaterar att reportern vid flera tillfällen gjorde värderande uttalanden om Jehovas vittnen och dess policy. Även om dessa uttalanden i viss mån blev tillspetsade finner nämnden att de inte medförde att programmet i denna del strider mot kravet på opartiskhet i sändningstillståndet.

### **Saklighet**

Granskningsnämnden konstaterar att reportern i programmet sade att Anders som barn och under mer än tio år utsatts för sexuella övergrepp av en man i en församling i Jehovas vittnen. Anders uppgav också i programmet att förövaren var äldre än han själv och att han varit rädd för denne. Även beträffande Johanna sade reportern att övergreppen begåtts av en man. Dessa uppgifter gav onekligen intryck av att det hade rört sig om en vuxen man. Programföretaget uppger att övergreppen pågick till Anders var 14 år och gärningsmannen 18 år. Johanna har själv uppgett att övergreppen pågick till hon var 9 år och att gärningsmannen var 6 år äldre än hon själv. Mot bakgrund av gärningsmannens ålder när övergreppen pågick blev uppgiften om att det var en man som begått handlingarna därför

vilseledande. Nämnden finner mot den bakgrunden att programmet i denna del strider mot kravet på saklighet.

I ett inslag berättade mamman till en av de 13-åriga pojkarna att förövarens hustru hade uteslutits ur församlingen när hon ville skiljas. Programföretaget uppger att en äldstebröder i en bandad intervju bekräftat uppgiften. Nämnden kan mot bakgrund härav inte finna att programmet strider mot kravet på saklighet.

När det gäller anmälarnas kritik i övrigt kan nämnden inte finna underlag för att överträdelse skett av kravet på saklighet.

### **Respekt för privatlivet**

När det gäller respekt för den enskildes privatliv prövar Granskningsnämnden frågan avseende de två namngivna äldstebröder som medgett prövning enligt bestämmelsen om respekt för privatlivet. I programmet lämnades bl.a. uppgifter om att de hade känt till att övergrepp förekommit mot barn inom församlingen och att de inte hade rapporterat detta till polis eller sociala myndigheter. Nämnden anser att i den mån dessa uppgifter var av sådan art att de innebar ett intrång i deras privatliv får det anses motiverat av ett allmänt intresse. Nämnden finner därför att programmet inte strider mot bestämmelsen om respekt för den enskildes privatliv.

### **SAMMANFATTNING**

Granskningsnämnden anser uppgiften att det var en man som begått övergreppen var vilseledande mot bakgrund av gärningsmannens ålder. Nämnden finner att programmet i detta avseende strider mot kravet på saklighet. I övrigt finner nämnden inte att programmet strider mot kraven på opartiskhet och saklighet. Programmet strider inte heller mot bestämmelsen om respekt för den enskildes privatliv.

### **FÖRELÄGGANDE**

Granskningsnämnden förelägger med stöd av 10 kap. 8 § radio- och TV-lagen Sveriges Television att på lämpligt sätt offentliggöra nämndens beslut.

Detta beslut har fattats av Johan Munck, Pär-Arne Jigenius, Lena Adelsohn Liljeroth, Sören Thunell, Annika Åhnberg, Göran Schäder och Jan-Erik Billinger efter föredragning av Annelie Ulfhielm.

På Granskningsnämndens vägnar

Johan Munck

Annelie Ulfhielm